

EEN PAKJE MET EEN BANDJE

Borre, Radijs, Ovi en Elle zitten in het busje op het autokerkhof. Of beter gezegd: in het geheime clubhuis van hun geheime club, De Kerkhof Kids. Niemand weet dat ze daar in die bus zitten. Niemand behalve de twee honden die het terrein bewaken. Eerst was het nog gevaarlijk om voorbij deze billenbijters te komen. Maar in ruil voor wat worst doen ze niet moeilijk. Daar happen ze véél liever in. Het was een idee van Borre. Wie niet gebeten wil worden, moet slim zijn!

Met een rietje blaast Borre bellen in de limo, die Radijs mee heeft gebracht. Elle zoekt op de radio naar goede muziek. Ze draait aan de knop. De wijzer gaat van links naar rechts,

maar er is geen enkele zender die haar bevalt. 'Niks, niks en nog eens niks,' zucht ze. 'Ik had ook een eigen cd mee moeten nemen. Hé Ovi, kijk eens in dat kastje naast het stuur daar. Misschien hield de vorige eigenaar van ons clubhuis van goede muziek. Wie weet heeft hij een cd laten liggen.' Ovi trekt de klep van het kastje open. Met zijn hand voelt hij rond. 'Er zit wel iets in. Maar of het een cd is, weet ik niet,' zegt hij.

'Wat is het dan?' vraagt Radijs.
'Het zit een beetje klem,'
zegt Ovi met een moeilijk gezicht.
'En het is ha... ha... HATSJOE, heel stoffig.'
Hij steekt ook zijn andere hand in het kastje
en begint te sjoeren. Wat een gedoe, denkt
hij, terwijl de stof in zijn neus kriebelt.
'Ik ben allergisch voor stof.'
Met veel moeite peutert hij er een pakje uit.

Het pakje is van katoen, met paarse kringen
erop. Het zit dicht met een stuk touw.
'Maak open,' zegt Radijs tegen Ovi.
'Ja, wie weet zitten er wel cd's met
goede muziek in,' zegt Elle.
Ovi knoopt de strik los.
'Het ruikt een beetje muf,' niest hij.
'Vast omdat het hier al heel lang ligt,'
zegt Borre.
Het paarse katoen is een T-shirt.
In het T-shirt zit een pruik.

En een envelop en...
'Kijk nou,' zegt Borre.
'Dat is een hele stapel geld! We zijn rijk!'

Elle kijkt naar de biljetten.
'Dat zijn guldens,' zegt ze.
'Die zijn van vroeger.
Daar kan je nu niet meer mee betalen.
Het is nog wel leuk om op de muur te
plakken, maar verder heb je er niets aan.
Hé, een bandje! Yes!'
'Een bandje?' vraagt Radijs. 'Wat is dat dan?'
'Dat is ook van vroeger, net als guldens,'
legt Elle uit. 'Toen hadden ze geen cd's, maar
bandjes. Mijn radio kan die ook afspelen.'
Elle stopt het bandje in de radio.
'Eens kijken of er wat leuks op staat...'

'Hier spreekt inspecteur Kops,'
komt er uit de boxen.
De stem klinkt nerveus.
'Het is 4 november 1973,
kwart voor drie 's middags.
Ik sta langs de kant van de weg.
Mijn busje ging net kapot.

Ik kan hier niet blijven.
De bende van Neut heeft ontdekt
dat ik van de politie ben.
Ze zitten me op de hielen.
Ik moet het bos in vluchten.
Ik laat het bewijsmateriaal en mijn
vermomming met dit bandje achter in de bus.
Dit was inspecteur Kops, over en uit.'

Het bandje springt met een klik op stop.
Het is stil in de bus.
Borre, Radijs, Ovi en Elle hebben
alle vier met open mond
zitten luisteren.
'De bende van Neut?
Daar heb ik nog nooit van gehoord,'
zegt Borre.
'En wie is die inspecteur Kops?'
vraagt Ovi zich af terwijl hij
zijn neus snuit.
Radijs scheurt de envelop open,
die in het pakje zat.
Er zit een foto in van een man
met lang haar.
Hij draagt een T-shirt met
paarse kringen erop.
'Dit zal Kops wel zijn,' zegt Radijs.
'Kops in zijn vermomming.
Het is toch geen gezicht...'
'In 1973 was dat hip, hoor,' zegt Elle.

Radijs draait de foto om.
Op de achterkant staat een
plattegrond gekrabbeld.
'O, maar dat herken ik wel,' zegt Borre.
'Kijk: de Druipkaarslaan, dat is
de oude fabriek hierachter.
En hier, bij de Theelichtsteeg
staat een kruisje.'

'Daar moesten we maar eens
gaan kijken dan,' zegt Elle.
'Wat? We kunnen beter gewoon naar de
politie gaan met al dit spul,' zegt Radijs.
'De politie?' lacht Elle.
'Die heeft echt wel wat beters te doen.'
'Het is ook wel spannend om zelf te
gaan kijken,' zegt Borre.
Hij begint zich in het T-shirt te hijsen
en zet de pruik op zijn hoofd.
'Ik ga als Kops!'
'Ja, maak er maar een verkleedfeestje van,'
moppert Radijs.
'Ach, laat hem toch,' zegt Elle.
'Hij ziet er best hip uit zo...'
'Als het 1973 zou zijn wel, ja,' zucht Radijs.
'Hé, kom op, Ovi.
Houd eens op met dat genies.
We gaan uitzoeken wat dit alles
te betekenen heeft.'

DE LOODS BIJ DE OUDE FABRIEK

Ze klimmen het busje uit, de autowrakken af.

Borre gaat voorop, in de
vermomming van Kops.

WOEF! WOEF! WOEF!

Daar zal je die twee billenbijters hebben.

Ovi grabbelt snel twee plakken
worst uit zijn broekzak.

Met een grote boog gooit hij ze
voor de poten van de honden.

Die blijven direct staan en staken hun
geblaf en gegrom. Ze ruiken eerst wat
aan de plakken en zetten dan hun
tanden in de worst.

Rustig klimmen De Kerkhof Kids
een voor een over het hek.

Ze lopen om het terrein heen
en door een klein parkje.
Tussen twee oude eiken

begint de Theelichtsteeg,

de straat die naar de oude fabriek leidt.

Borre kijkt even op het kaartje.

‘Daar moet het zijn. Daar: die loods staat
precies op de plek van het kruisje.’

Op hun tenen sluipen ze naar het
oude gebouw. Elle veegt met haar
hand het stof van een raam.

Ovi kan maar net een harde nies inhouden.

